



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

95. Diu â paucis agnitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

Spiritus Sanctus, inquit, non cessabit excitare corda fidelium, donec Ecclesia militans universa exultabunda, divino viro IOSEPHO novos honores decernat, monasteria adificet, templa & altaria ad venerationem eius erigat. Eius honorandi causâ festa instituentur, multi vota vovebunt Domino, & reddent. Dominus revelabit interiores auriculas cordium, & intellectus magnorum & excellentium virorum, mysteria Dei explorandi, quæ in S. IOSEPHO latebant, & inveniendi pretiosum thesaurum, quæ in SS. Patribus veteris Testamenti non potuerunt reperire, tanta enim copia spiritualium donorum in S. IOSEPHO emicuit, ut ei par alibi reperiri non possit. Hæc Isolanus. Quæ ego quidem tanta ubertate impleri cupio, ut ijs, qui me in laudando IOSEPHO secuturi sunt, etiam corrigiam calceamentorum solvere paratus sim. Dum enim Sanctum hunc, unâque me, considero, ille mihi lux est, & ego ne quidem umbræ vicem rectè sustineo.

ELOGIVM XCV.

IOSEPH

Diu olim à paucis agnitus.

Mirissimum mirum mihi aliisque est, IOSEPHVM à tam paucis tot annorum decursu agnitum fuisse. Nam 1. ipsum Spiritus S. immediatè primùmq; omnium canonizavit Matth. 1. v. 19. 2. Eîdem MARIA Dei Mater humilitatis

tatis studio postposuit se. Luc. 2. v. 48. *Ecce Pater tuus, & ego dolentes, &c.* 3. Eius pænè tam frequens in Evangelio mentio fit, quàm frequens fit MARIÆ. Vt enim Louberius, in tract. de cognatis MARIÆ, impresso Anno 1479. Burgdorfij Berrensis ditionis, observet non minus de IOSEPHO, atque de MARIA; novem leguntur Evangelia per annum. Nempe de MARIA 1. festo Conceptionis. 2. Nativitatis suæ 3. Præsentationis. 4. Nativitatis Christi. 5. Visitationis. 6. Purificationis. 7. Assumptionis. 8. Conceptionis, quod in Sabbato intra Pascha & Pentecosten legitur. Et 9. B. Virginis ad Nives. Vicissim autem de IOSEPHO legitur. 1. in vigilia Nativitatis Christi. 2. in Nocte eiusdem Nativitatis. 3. in festo Innocentium Martyrum. 4. in Dominica infra octavam Nativitatis. 5. in vigilia Epiphaniæ. 6. in Dominica infra octavam Epiphaniæ. 7. in festo Purificationis. 8. in festo Annuntiationis. 9. in festo Conceptionis.

Et tamen IOSEPHVS: si cultum publicum: publicamque religionem spectemus, prope ad nostram usque memoriam latuit, sub modio oblivionis, à paucis agnitus, præteritus à plerisque. Tacerène igitur possum divini Consilij causas, quæ movère Deum ad hoc immeritum silentium? Aperire eas ante me tentavit Barry cap. 4. à fol. mihi 44. Tentare ergo me quoque iuvat, sed eâ modestiâ ut ipsi sua relinquam, proprijs contentus, ne gratia libro utilissimo pereat. Occurrunt autem istæ.

1. Duo

I. Duo sunt genera Sanctorum. Vnum publicorum. Alterum occultorum. Atqui debetur utrisque congruum aliquod caput. MARIA autem caput est publicorum, Est ergo IOSEPH caput occultorum. Neque enim scire possum ullum alium ex ijs, qui occulti sunt, qui sanctitate ac dignitate eidem vel præferendus, vel etiam comparandus sit. 2. Multi regnum Christi in miraculis, vaticinijs, extasi, alijsque gratijs gratis datis, & externo Virtutum apparatu constituunt, ideòque si ardeant tantum, & non luceant, animo dejiciuntur, ac retro respiciunt. At hi iam possunt respicere IOSEPHVM unâ suâ internâ sanctitate tantopere se probantem Deo, ut esse ac dici mereatur Pater IESV, ac vir MARIÆ, &c. 3. Est Deus, ille Evangelicus Paterfamilias, qui profert de thesauro suo nova & vetera. Matth. 13. v. 52. ut alias iam diximus. Atqui thesaurus eius est multitudo ingens Sanctorum. Inde ergo profert nunc novos, nunc veteres Sanctos; Veteres enim Sancti sunt Ioachim, Bibiana, Martina, & modò IOSEPHVS. 4. Etsi IOSEPHVS meo ac multorum iudicio, maior sit Sanctis omnibus, est tamen minor IESV & MARIA. Debet ergo primùm his consuli; ac deinde ipsi. Neque enim simul consuli potest omnibus, At ut his consuleretur, stabiliri debuit divinitas & incarnatio Virginea Christi; tum vero maternitas Dei, summâque potestas orandi pro nobis, eidem maternitati annexa, Tantisper ergo IOSEPHVS expectare debuit,
dum

dum IESV & MARIÆ consuleretur. 5. Negari non potest, amore Dei, latere in vita ac morte, itemque post mortem, esse bonum in primis honestum, ac expetibile à Viatore; Hoc enim videmus de facto placuisse non solum Sanctis ut peterent; sed etiam Deo, ut petentibus annueret. Cum ergo IOSEPH amore simul ac humilitate alijs omnibus præstiterit, verisimile est; idem latendi studium, quoad consequi posset, quam longissime extendere voluisse. 6. Nequidem ipsa Trinitas in creata illicò innotuit humano generi, ac nominatim Spiritus S. diu ab Asiæ Ecclesijs est Patre & Filio creditus esse minor. Debit ergo etiam Trinitas creata IESVS, MARIA, IOSEPH, similem fortunam subire, & inter hos præcipuè IOSEPH latere, qui Sponsalicio honore, & amore accedit ad Spiritum S. Postremo autem huc iridem faciunt peculiare horum temporum morbi, quibus opponi debuit, Medicus aliquis cœlestis, alijs præstantior. At esse non potest præstantior IOSEPHO. Hic ergo in hæc tempora merito servari debuit.

ELOGIVM XCVI.

IOSEPH

Periclitantium in castitate Patronus.

Victoria pugnae, pugna hosti commensa est,
At est hostis eò gravior, quo interior; amor
autem carnis est hostis noster maxime inter-
nus.